

DEN DÅLIGA WEBBPLATSEN

Kevin var rädd för att prata med mamma.

Kevin Kinney

(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

Kevin svängde runt i skrivbordsstolen. Han tryckte på olika tangenter på tangentbordet.

"Mamma, får jag spela racerspelet nu?" ropade han.

Mamma tittade in från köket. "När du är klar med läxorna."

Kevin suckade. Hur skulle han kunna fokusera på läxorna? Han var så nära att klara av nästa nivå i sitt favoritspel. Och hans läxor var ju läxor.

Han antog att han åtminstone kunde börja på dem. Han skrollade igenom en webbplats. Den såg verkligen inte lika cool ut som racerspelet.

Sedan såg Kevin en länk. Han klickade på den. Länken tog honom till en webbplats med bilder av personer som inte hade kläder på sig.

Det här är inte bra, tänkte han. *Jag borde lämna webbplatsen.* Kevin tittade över axeln. Ingen tittade på honom. Han tittade på några fler bilder. Han var bara nyfiken.

Kevin började känna sig lite illa till mods. Han stängde snabbt webbplatsen. Han försökte fortsätta med läxorna. *Det är okej*, tänkte Kevin. *Jag såg bara några bilder.* Men den dåliga känslan försvann inte.

Kevin kände att han borde prata med mamma om webbplatsen. Men han var rädd. Tänk om hon blev arg?

Den kvällen efter middagen hjälpte Kevin mamma att diska.

"Mår du bra?" frågade mamma.

"Ja", sa Kevin.

Men han mådde inte bra. Han kände att han var nära att börja gråta. Känslan att han skulle berätta för mamma kom tillbaka. Men Kevin var fortfarande rädd.

Himmelske Fader, snälla hjälp mig, bad han tyst. Han kände sig lite bättre till mods.

"Får jag prata med dig?" frågade Kevin.

"Självklart", sa mamma. "Vad vill du prata om?"

Kevin tittade ner i golvet. Han visste inte hur han skulle börja. "När jag gjorde mina läxor tittade jag på en sida där det fanns bilder på människor utan kläder. Jag var bara nyfiken. Men nu kan jag inte glömma det jag såg."

"Jag är glad att du berättade det här för mig", sa mamma. Hon gav Kevin en kram. "Nyfikenhet är normalt. Du vet att de här sakerna är dåliga och att du inte borde titta på dem. Men det som är bra är att du var ärlig. Det kommer att kännas bättre nu, för att du berättade det."

"Är du inte arg?" frågade Kevin.

"Så klart inte", sa mamma. "Jag älskar dig. Jag vill hjälpa dig. Och det gör också vår himmelske Fader. Han kan alltid hjälpa dig att ställa saker tillrätta."

Den dåliga känslan försvann från Kevins mage.

"Jag var rädd för att berätta det", sa han. "Men det kändes bättre när jag hade bätt en bön."

"Det låter som om den Helige Anden hjälpte dig att vara modig!" sa mamma.

Kevin hade känt sig lugn och fridfull när han bad. Men redan innan han bad hade han känt att han behövde prata med mamma.

"Jag tror att den Helige Anden hjälpte mig hela tiden", sa Kevin. "Han sa att bilderna var dåliga. Och han sa att jag behövde berätta för dig vad som hände."

"Jag är alltid här om du behöver prata om sådant här", sa mamma. "Jag blir inte arg. Vi kan arbeta tillsammans på att göra upp en datasäkerhetsplan."

Kevin log. "Det låter som en bra idé, tycker jag." ●